

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/60/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010157
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3516010157.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému I. R., nar. X.X.XXXX v W. a obžalovanému L. I., nar. XX.X.XXXX v L., pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaniach obžalovaných I. R., L. I. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. mája 2016, sp.zn. 2T/58/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaných I. R. a L. I. a okresného prokurátora z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. mája 2016, sp.zn. 2T/58/2016, boli obžalovaní I. R. a L. I. uznaní vinnými z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 25.01.2016 v čase asi o 21:00 hod. v ubytovacom komplexe v areáli spol. Kodreta furniture, s.r.o. so sídlom prevádzky Turá Lúka 55, Myjava po vzájomnej dohode cez neuzamknuté dvere vstúpili bez dovoľenia užívateľa izby Z. R. do izby situovanej na 1. nadzemnom podlaží v uvedenej spoločnosti, ktorú izbu má pridelenú poškodený Z. R. za účelom ubytovania, kde po prehľadani izby z kapsičky voľne položenej na posteli vzali 400,- Kč a 15,- Eur, pričom obaja obvinení boli vyrušení Z. R., ktorý obvinených okamžite vyzval, aby opustili jeho izbu, načo I. R. chytil v izbe voľne položený nôž čiernej farby s dĺžkou čepele 7,5 cm a začal s ním manipulovať hrotom obráteným smerom ku hlave a hrudi Z. R., následne vzal do rúk nohavice patriace Z. R., položené na stole, a začal ich rezať so slovami „že keď niečo povieš, tak to s tebou dopadne tak isto“, potom vzal I. R. občiansky preukaz Z. R. a začal na ňom páliť roh, a taktiež Z. R. uviedol, „že takto to s tebou dopadne“, následne I. R. chytil do ruky kovový stojanový vešiak, ktorý bol v izbe, hrozil s ním poškodenému s tým, že dookola opakoval, že to „nesmie nikomu povedať, čo sa stalo, že nesmie volať ani na políciu, že to nesmie povedať ani vo firme, lebo keď niečo povie, tak potom uvidí, čo bude“ načo Z. R. dostal strach a chcel z izby ujsť, ale L. I. sa postavil pred dvere a nedovolil Z. R. opustiť izbu tým, že mu zamedzil otvoriť dvere, načo poškodený v obave o svoj život a zdravie prisľúbil, že nikomu nič nepovie, len nech ho nechajú, následne L. I. vzal kábel a začal s ním biť Z. R., pričom po istom čase sa do izby cez dvere, ktoré neustále blokoval L. I., pretlačil P. X., ktorý I. R. a L. I. potom z izby poškodeného Z. R. vyhodil, pričom svojim konaním I. R. a L. I. spôsobili Z. R. škodu vo výške asi 30,- Eur.

Za to boli odsúdení: C. I. R. podľa § 41 ods. 1, § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného

zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný L. I. podľa § 41 ods. 1, § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli odvolaniami tak obžalovaný I. R., ako aj obžalovaný L. I. a to proti výrokom o treste. Rovnako výrok o treste v neprospech oboch obžalovaných napadol i okresný prokurátor.

Obžalovaný L. I. prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil odvolanie skutočnosťou, že uložený trest uložený súdom prvého stupňa považuje za neprimerane prísny, poukázal pritom na skutočnosť, že v čase spáchania skutku bol osobou blízku veku mladistvého, k skutku sa priznal, tento oľutoval, nahradil škodu a poškodenému sa za svoje konanie ospravedlnil. V ďalšej časti namietal niektoré skutkové zistenia súdu prvého stupňa, pričom podľa jeho názoru vec nebola dostatočne správne skutkovo a právne posúdená. Tiež z výpovedí oboch obžalovaných ako aj poškodeného je zrejmé, že zo strany obžalovaného sa jednalo o skratové absolútne nepremyslené konanie, čo svedčí o nedostatku životných skúseností obžalovaných v nižšom stupni ich rozumovej vyspelosti a inštinktívnom konaní. Podľa názoru odvolateľa pri ukladaní trestu boli porušené ustanovenia § 34 ods.5 Tr.zák., podľa ktorého pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadne u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. V danom prípade u neho možno identifikovať poľahčujúce okolnosti a to, že spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností, spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Taktiež svojím priznaním k spáchaniu trestného činu, ktorý úprimne oľutoval, napomáhal pri jeho objasňovaní príslušným orgánom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd pri rozhodovaní o treste nedostatočne aplikoval ustanovenie § 39 Tr.zák. a uložený trest je neprimerane prísny, nespravodlivý. Preto žiadal, aby odvolací súd trest primerane znížil.

Rovnako obžalovaný I. R. v dôvodoch svojho odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na príslušné ustanovenia Trestného zákona, ktorými sa okresný súd riadil pri ukladaní trestu, pričom zvýraznil, že v danom prípade pri aplikácii mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr.zák. bol s poukazom na § 39 ods.3 písm.e) Tr.zák. súd limitovaný tým, že nemohol uložiť trest odňatia slobody kratší ako 6 mesiacov. V súvislosti s tým zvýraznil, že urobil vyhlásenie o vine, čím podstatne uľahčil súdu dokazovanie, svoj trestný čin oľutoval. Preto zastáva názor, že ak súd prvého stupňa takýto jeho postoj vyhodnotil iba ako poľahčujúcu okolnosť, je následné rozhodnutie súdu prvého stupňa o výške trestu neprimerane prísne, preto navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a uložil mu trest odňatia slobody v nižšej výmere.

Prokurátor v dôvodoch odvolania, ktoré podal proti výrokom o treste v neprospech oboch obžalovaných uviedol, že namietá nedôvodné použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Tr.zák. u oboch obžalovaných. Podrobnejšie poukázal na skutočnosti, za akých môže byť trest ukladaný s použitím § 39 ods.1 Tr.zák., ktorými sú okolnosti prípadu a pomery páchatelia, pričom v danom prípade podľa jeho názoru ani okolnosti prípadu, ani pomery páchatelia odôvodňujúce uloženie trestu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby nezistil. Súd prvého stupňa bližšie nekonkretizoval a nešpecifikoval dôvody pre použitie ustanovenia § 39 Tr.zák. Vzhľadom na uvedené podľa názoru prokurátora neexistuje v prejednávanom prípade ani u jedného z obžalovaných zákonný dôvod pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a dôsledku toho je potrebné považovať tresty uložené súdom prvého stupňa za neprimerane mierne. Preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.b), d), e) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch a sám rozhodol tak, že obom obžalovaným uloží podľa § 189 ods.2 Tr.zák. za použitia § 41 ods.1, § 36 písm.l), § 37 písm.h), § 38 ods.2 Tr.zák. úhrnné nepodmienečné tresty odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný prokurátor vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniam obžalovaných uviedol, že obhajca obžalovaného L. I. podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo (z procesnej opatrnosti). Pokiaľ ide o takéto formálne napadnutie výroku o vine, prokurátor uviedol, že výrok o vine považuje za zákonný a správny, vyslovený na základe vyhlásenia

o vine oboch obžalovaných, ktoré súd prijal. Takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods.1 písm.c) Tr.por. Proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, obhajca nevzniesol žiadne konkrétne námietky, ani prokuratúra v tomto smere žiadne nezistila. Je teda zrejmé, že odvolanie obžalovaného je v tejto časti nedôvodné. Pokiaľ ide o dôvody a námietky uvádzané oboma obžalovanými v odvolaniach, ktorými sa domáhajú ešte väčšieho zohľadnenia ustanovenia § 39 Tr.zák. a uloženia miernejších trestov, tieto považuje prokuratúra za neopodstatnené s poukazom na skutočnosť, že sám prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaných proti výroku o treste, v ktorom napáda predovšetkým nedôvodnosť použitia ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. u oboch obžalovaných pre neexistenciu žiadnych okolností alebo pomerov páchatel'ov umožňujúcich aplikáciu tohto ustanovenia. Už vzhľadom na uvedené je zrejmé, že nie je možné považovať uložené tresty za neprímerane prísne. Preto navrhol, aby odvolací súd odvolania obžalovaných v zmysle § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný L. I., kde zopakoval argumentáciu uvádzanú vo svojom odvolaní, pričom v závere skonštatoval, že okolnosti prípadu a tiež poľahčujúce okolnosti vo svojom súhrne možno hodnotiť ako okolnosti odôvodňujúce použitie mimoriadneho zníženia trestu tak ako ho aplikoval okresný súd s použitím ustanovenia § 39 Tr.zák.

Rovnako obžalovaný I. R. sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k odvolaniu prokurátora s tým, že poukázal na svoje odvolacie námietky, z ktorých tiež vyplýva rovnaký záver ako urobil súd prvého stupňa, že okolnosti prípadu a pomery páchatel'a odôvodňujú použitie § 39 ods.1 Tr.zák. pri ukladaní trestu, nakoľko je zrejmé, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom za zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. a uloženie trestu na jej spodnej hranici, by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia teda považuje za správne a zákonné, avšak s poukazom na dôvody uvedené vo svojom odvolaní, aj takto uložený trest súdom prvého stupňa je podľa jeho názoru neprímerane prísny.

Po predložení veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach a určení termínu verejného zasadnutia obžalovaný L. I. prostredníctvom obhajcu podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Poukázal na dĺžku svojej väzby od 26.01.2016, pričom po prepustení z väzby by chcel pomôcť matke finančne, aj pri starostlivosti o súrodencov. Bude sa zúčastňovať všetkých úkonov a preberať všetky zásielky.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd vypočul obžalovaného L. I. k jeho žiadosti o prepustenie z väzby, pričom tento uviedol, že k nej nechce nič bližšieho uviesť.

Prokuratorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa pridrižiava písomného odvolania okresného prokurátora, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste s tým, aby krajský súd sám rozhodol tak, že obom obžalovaným uloží bez použitia ustanovenia § 39 Tr.zák. tresty odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 4 roky odňatia slobody, na výkon ktorého oboch zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ sa týka žiadosti obžalovaného I. o prepustenie z väzby, o tejto navrhla rozhodnúť podľa výsledku odvolacieho konania.

Obhajca obžalovaného I. R. uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania s tým, že podľa jeho názoru intenzita konania obžalovaných nebola tak závažná, že by im bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody ako sa toho domáha prokuratúra, naopak žiadal, aby obžalovanému bol uložený miernejší trest odňatia slobody.

Obhajca obžalovaného L. I. uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania. Navrhol, aby krajský súd po zrušení výroku o treste uložil obžalovanému I. miernejší trest a pokiaľ ide o žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, navrhol, aby tejto bolo vyhovené.

Obžalovaný I. R. uviedol, že sa pridrižiava slov svojho obhajcu. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol v intenciách jeho návrhu. Dodal, že ľutuje toho čo urobil.

Obžalovaný L. I. rovnako vyjadril súhlas so slovami svojho obhajcu. Uviedol, že ľutuje toho čo urobil a žiadal, aby im bol uložený nižší trest.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o vine, uznal obžalovaných napadnutým rozsudkom vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože títo svojím konaním popísaným v skutku naplnili všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Pokiaľ obžalovaný L. I. v písomných dôvodoch odvolania sčasti namietal niektoré skutkové zistenia súdu prvého stupňa, pričom podľa jeho názoru vec nebola dostatočne správne skutkovo a právne posúdená, odvolací súd uvádza, že vzhľadom na súdom prvého stupňa prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného je takéto vyhlásenie neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods.1 písm.c) Tr.por. Odvolacie námietky obžalovaného sú preto v tejto časti nedôvodné, napokon na verejnom zasadnutí o odvolaní navrhol zrušiť len výrok o treste.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytykávané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní len výroky o uložených trestoch a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných a prokurátora nie sú dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti nápravy.

O osobe obžalovaného I. R. bolo zistené, že bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný a to v rokoch 2012 až 2015, pričom vo všetkých prípadoch išlo o odsúdenie za rôzne prečiny krádeží, na ktoré či už z dôvodu amnestie prezidenta, alebo vykonania alternatívneho trestu, sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V registri priestupkov má evidované 3 priestupky, za priestupok proti majetku, občianskemu spolunažívaniu a úseku cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené blokované pokuty. Z miesta bydliska nie je hodnotený, zo správy OR PZ Poprad vyplynulo, že v minulosti požíval alkoholické nápoje, po požití ktorých sa správal agresívne. Počas výkonu väzby si plnil základné povinnosti. O osobe L. I. bolo zistené, že bol v minulosti 2-krát súdne trestaný a to v roku 2012 a 2013, pričom v oboch prípadoch išlo o odsúdenie za prečin krádeže. U oboch odsúdení sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V registri priestupkov má evidované 2 priestupky proti majetku, za ktoré mu boli uložené blokované pokuty. Z obce nie je bližšie hodnotený, je vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný. Vo výkone väzby jeho správanie nebolo celkom na požadovanej úrovni, bol disciplinárne postihnutý pokarhaním za poškodzovanie cudzej veci. K odvolacím námietkam obžalovaných krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, u predchádzajúcich odsúdení sa na obžalovaných síce hľadí akoby neboli odsúdení, no okresný súd správne i s prihliadnutím na spáchané priestupky skonštatoval, že im nie je možné priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr.zák., teda predchádzajúce vedenie riadneho života. Taktiež nemožno obžalovaným priznať ani poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. d/ Tr.zák., že trestnú činnosť spáchali vo veku blízkom veku mladistvého, pretože nebolo zistené, že by ich vek mal vplyv na ich rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Vzhľadom na skutkové zistenia, ako aj v minulosti vedené trestné konania voči obžalovaným, nemožno tiež súhlasiť s názorom obhajoby, že zo strany obvinených sa jednalo o nejaké nepremyslené skratové konanie, svedčiacie o nedostatku životných skúseností. Naopak obžalovaní po tom, čo boli prichytení poškodeným pri trestnej činnosti, sa tomuto začali vyhrážať s požitím zbrane, dokonca ho fyzicky napadli, pričom mu tiež fyzicky zamedzili opustiť miestnosť. Uvedené skutočnosti nepochybne nekorešponujú s tvrdením obhajoby o skratovom konaní. Obžalovaným pritom v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák. priťažovalo, že spáchali viaceré trestné činy v jednočinnom súbehu. Na druhej strane však boli obom obžalovaným správne

okresným súdom priznané dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznali a jej spáchanie úprimne oľutovali, čím napomáhali súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené, po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osoby páchatel'ov, ich podiel na spáchaní trestnej činnosti, dospel aj odvolací súd k záveru, že úhrnné tresty odňatia slobody uložené súdom prvého stupňa obžalovanému I. R. a obžalovanému L. I. podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 41 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 3 roky u každého z nich, na výkon ktorého boli podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, sú zákonné, primerané a bude nimi splnený účel trestu v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. S prihliadnutím na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, skutočnosť, že spáchali svojim konaním tri trestné činy, ani odvolací súd nie je názoru, že by bolo možné uložiť obžalovaným ešte miernejšie tresty odňatia slobody tak, ako sa toho domáhali a preto odvolania obžalovaných nepovažoval za dôvodné. Na druhej strane pokiaľ ide o použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák., odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, že by na jeho použitie neboli splnené podmienky. Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade pomery oboch obžalovaných, ktorí sú mladého veku a doposiaľ neboli vo výkone trestu odňatia slobody, k činu sa priznali a tento úprimne oľutovali, čím napomáhali pri jeho objasňovaní, odôvodňujú záver, že by použitie základnej trestnej sadzby ustanovenej zákonom (4 až 10 rokov) bolo pre oboch neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby by sa minul prevýchovným účinkom, prevažovala by len represívna stránka trestu. Odvolací súd uvádza, že aj keď je trest uložený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je nutné povedať, že ide o pomerne dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaných, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na nich dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomili závažnosť svojho protispoločenského konania a bude tiež splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák.

Z týchto dôvodov odvolania obžalovaných a prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Záverom krajský súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené zamietnutie odvolaní už bolo bezpredmetné rozhodovať o žiadosti obžalovaného L. I. o prepustenie z väzby, nakoľko mu bol v zmysle § 408 ods.1 písm.a/, písm. b/ Tr.por. ihneď nariadený výkon trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.